

La crisi migratòria

Turquia retalla llibertats a casa mentre negocia a Brussel·les

Un britànic, deportat per “propaganda terrorista” perquè duia fullets prokurds

RICARDO GINÉS

Istanbul. Corresponsal

Després de 25 anys a Turquia, l'acadèmic Chris Stephenson ha hagut d'anar-se'n del país i no per voluntat pròpia. Ni tan sols per decisió judicial, sinó merament administrativa. El delictes: quan va ser escorcollat per la policia, portava a sobre diversos fullets d'un partit parlamentari turc.

Dimecres a la nit Stephenson va arribar a Londres procedent d'Istanbul. Està acusat de “fer propaganda terrorista”, ja que els

fulls impresos del Partit Democràtic dels Pobles (HDP), d'esquerres i prokurds, fan referència a les “zones autònomes” recentment creades al sud-est de Turquia i contenen una petita fotografia d'una barricada.

Mentre el Govern turc negocia amb la Unió Europea sobre la crisi de refugiats, la deportació de Stephenson és un altre exemple més del que Ankara ha convingut a anomenar en els últims dies “una redefinició de terrorisme”. Per l'oposició, un pas més en la deriva autoritària que s'encoratja

en abusos de poder i retalla llibertats a Turquia ja de manera accelerada.

Al fiscal que ha ordenat l'expulsió de Turquia de l'acadèmic –que feia 17 anys que treballava a la Universitat de Bilgi a Istanbul com especialista en informàtica– no li ha tremolat la mà perquè considera que la invitació a la tradicional festa de l'Any Nou kurd-persa de Nevruz aquest cap de setmana emesa per l'HDP i trobada a la cartera de Stephenson és prova fefaent de la seva identitat terrorista.

Precisament dimecres, el president, Recep Tayyip Erdogan, reiterava la necessitat d'una “redefinició del terrorisme”. En un discurs que semblava ser un homenatge a la dialèctica del jurista alemany Carl Schmitt, l'home fort de la política turca va asseverar: “Els que estan amb nosaltres en la lluita contra el terror són els nostres amics, els que no, els nostres enemics”. No hi ha d'haver un terme mitjà per a Erdogan i els seus. El mateix dia diversos diaris progovernamentals van avançar que s'exigiria al Parlament una

ampliació del terme *terrorista* que es pugui aplicar a acadèmics, diputats, periodistes, membres d'oenagés, advocats...

De fet, ja hi ha noms de periodistes turcs que es podrien veure afectats per la mesura, alguns dels quals es troben entre la flor i nata del gènere. El diari *Star*, pròxim al Govern, va escriure aquesta setmana com a titular principal: “El terrorista sense armes”.

En teoria, aquesta “redefinició” hauria de sumar als qui mostren simpaties cap als perpetradors de crims terroristes, ja que, a parer d'Erdogan i els seus acòlits, ells també són culpables de la violència i han de pagar-ho. “No només la persona que prem el gallet, sinó també els que ho han fet possible haurien de ser definits com a terroristes”, va emfatitzar Erdogan dilluns. L'endemà, tres acadèmics d'Istanbul van ser detinguts, empresonats i estan pendents de judici. Ells, com Stephenson, són a la llista de signants

PROJECTE AL PARLAMENT

Erdogan defensa que el terme ‘terrorista’ s’ha d’ampliar per als que no porten armes

AMB MI O CONTRA MI

Diputats, periodistes, advocats i activistes es poden veure afectats per la “redefinició”

d'una declaració que va tenir el suport de més de mil dos-cents acadèmics –quan es va fer pública al gener, després el nombre va ascendir a més de dos mil– que demanava (ara ja no és accessible a internet) a Ankara que aixequés els tocs de queda al sud-est i que denunciava les operacions militars a la zona com “una matança deliberada i planificada” que constitueix “una violació seriosa de les lleis turques i tractats internacionals”.

Filat a la frontera entre Bulgària i Turquia, a prop del poble búlgar de Lesovo

‘Der Spiegel’, obligat a deixar el país

■ El setmanari alemany *Der Spiegel* s’ha vist obligat a tancar la correspondència a Turquia després que les autoritats locals no renovessin l’acreditació al seu periodista, Hasnain Kazim. “El nostre corresponsal ja no és benvingut a causa de la feina que feia com a reporter”, afirma la revista, que considera la mesura “un atemptat contra la llibertat de premsa”. D’altra banda, Alemanya ha tancat l’ambaixada a Ankara i el consolat a Istanbul després de rebre “indicis concrets” d’atacs imminents contra els seus interessos al país.

Control de fronteres, garantia de llibertat

Enikő Győri

Des de l'estiu de l'any 2015 la crisi migratòria s'ha convertit en un dels desafiaments més grans d'Europa i, sens dubte, del món. A conseqüència de la guerra civil a Síria i els altres conflictes armats a l'Orient Mitjà, milions de persones van deixar casa seva. Segons estimacions, uns 3,8 milions més poden seguir el seu exemple, salvant la vida, buscant una vida millor. La manera com la Unió Europea fa front a aquest repte decideix no només el futur dels que creuen les nostres fronteres actualment, sinó també el futur dels nostres ciutadans.

Europa fins ara no ha trobat una solució comuna; així, els països membres han reaccionat individualment. Les mesures

preses per Hongria van ser criticades durament –en aquest mateix diari també al llarg de les últimes setmanes– accentuant el caràcter insolidari cap als refugiats.

Hongria sempre ha complert les obligacions internacionals i europees. Per tant, tots els refugiats que hagin sol·licitat o sol·licitin asil a Hongria, segons les normes vigents europees i hongareses, l'han rebut i el rebran. Aquest va ser el cas durant la revolució romanesa el 1989, durant les guerres balcàniques als anys noranta i, actualment, en el cas dels refugiats d'Ucraïna. El Govern hongarès s'ha pres seriosament els deures inherents al tractat de Schengen, que té com a finalitat garantir el dret de lliure moviment entre els països membres, que només pot ser garantit si les fronteres exteriors estan adequadament controlades i defensades. Europa no es pot permetre no protegir-se i

tampoc no pot dependre de poders exteriors pel que fa a la seva pròpia seguretat.

Complir amb aquests deures no és una cosa opcional. Hem de saber qui entra a Europa, d'on vénen i quines són les motivacions. Des del començament d'aquesta crisi migratòria ja han entrat a Hongria més de

Europa no es pot permetre no protegir-se ni dependre de poders exteriors pel que fa a la seva pròpia seguretat

400.000 persones procedents de 104 països. No es pot afirmar que a tots aquests països hi hagi guerra o conflicte bèl·lic en l'actualitat. Per tant, amb aquests fluxos no només arriben refugiats, sinó també molts immi-

grants econòmics que en molts casos no volien col·laborar amb les autoritats i exigien transport immediat a Alemanya, com si això hagués estat el seu dret. En el cas dels veritables refugiats, Hongria sempre ha aplicat i continuem aplicant les normes internacionals sobre aquest tema, però no podem permetre que els immigrants econòmics s'aprofitin de la situació desesperada dels refugiats, i tampoc no podem permetre que aquests grups puguin pensar que les normes no els obliguen a ells. El compliment de les normes vigents i el respecte mutu és un requisit indispensable de qualsevol mena d'acollida.

Avui dia, alguns dels països que al seu moment van criticar Hongria durament per la mesura presa d'aixecar tanques a les seves fronteres –que, per cert, només impedeixen les entrades irregulars, mantenint obertes les fronteres a les entrades le-

gals– al final han pres la mateixa mesura, construint tanques, fins i tot entre els països membres. La ruta balcànica ja està tancada. Però no ens fem il·lusions: els traficants continuaran buscant rutes alternatives, perquè aquest negoci els resulta més lucratiu que les drogues.

Si tots els països haguessin complert amb les obligacions de control, els traficants haurien guanyat molt menys i no hauria calgut limitar el lliure moviment dins de l'espai de Schengen per part d'alguns estats. Per tant, les decisions de defensar les nostres fronteres exteriors no només són legítimes, sinó solidàries també perquè busquen preservar el lliure moviment dins de l'espai de Schengen i protegir els ciutadans europeus de l'entrada de persones amb motivacions dubtoses, sobretot tenint en compte els atemptats de París i els esdeveniments a Colònia.